I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/1525

2015 m. rugsėjo 9 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 33 ir 325 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Audito Rūmų nuomonę,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([1]),

kadangi:

(1) siekiant užtikrinti, kad Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 ([2]) reglamentuotų visus galimus su Sąjungos muitų teritorija susijusius prekių gabenimo atvejus, tinkama patikslinti muitinės teisės aktų ir vežėjų terminų apibrėžtis, atsižvelgiant į prekių įvežimo ir išvežimo koncepcijas;

(2) siekiant toliau stiprinti administracines ir baudžiamąsias pažeidimų atvejais taikomas procedūras, būtina užtikrinti, kad įrodymus, gautus teikiant tarpusavio pagalbą, būtų galima laikyti priimtinais vykstant procesui institucijos pareiškėjos valstybės narės administracinėse ir teisminėse institucijose;

(3) siekiant didesnio aiškumo, nuoseklumo ir skaidrumo, būtina konkrečiau nustatyti, kurioms institucijoms turėtų būti suteikta prieiga prie registrų, sukurtų remiantis Reglamentu (EB) Nr. 515/97. Tuo tikslu turėtų būti nustatyta vienoda nuoroda į kompetentingas institucijas. Tiesioginė tų institucijų prieiga yra svarbi valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą, veiksmingo įgyvendinimo sąlyga;

(4) duomenys apie konteinerių gabenimą suteikia galimybę nustatyti sukčiavimo atvejus, susijusius su prekėmis, kurios įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją ir išvežamos iš jos. Tokie duomenys padeda užkardyti operacijas, kuriomis pažeidžiami arba gali būti pažeisti muitinės teisės aktai, atlikti šių operacijų tyrimą ir vykdyti

([1]) 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. birželio 15 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2015 m. rugsėjo 8 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

([2]) 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą (OL L 82, 1997 3 22, p. 1).

persekiojimą už šias operacijas. Siekiant surinkti kuo išsamesnius duomenų rinkinius bei jais naudotis ir kartu išvengti galimo neigiamo poveikio mažosioms ir vidutinėms krovinių ekspedijavimo sektoriaus įmonėms, būtina, kad vežėjai pateiktų valstybėms narėms duomenis apie konteinerių gabenimą, jei jie renka tokius duomenis elektroniniu formatu naudodami savo įrenginių sekimo sistemas arba jei tokie duomenys yra kaupiami jų vardu. Tokie duomenys turėtų būti tiesiogiai perduodami į vieną Komisijos tam tikslui sukurtą registrą;

(5) kad būtų užtikrinta aukšto lygio vartotojų apsauga, Sąjunga privalo kovoti su sukčiavimu muitinės veiklos srityje ir taip prisidėti, kad būtų įgyvendintas vidaus rinkos tikslas – užtikrinti, kad į ją patenkantys produktai būtų saugūs ir turėtų originalius prekių kilmės sertifikatus;

(6) sukčiavimo atvejų nustatymas labai priklauso nuo atitinkamų operatyvinių duomenų rinkinių identifikavimo ir lyginamosios analizės. Todėl būtina Sąjungos lygiu sukurti registrą, į kurį būtų įtraukiami duomenys apie prekių importą, eksportą ir tranzitą, įskaitant duomenis apie prekių tranzitą valstybėse narėse ir tiesioginį eksportą. Tuo tikslu Komisija turėtų iš savo tvarkomų išteklių sistemingai kopijuoti duomenis į importo, eksporto ir tranzito registrą, o valstybės narės turėtų turėti galimybę perduoti Komisijai duomenis apie prekių tranzitą valstybėje narėje ir tiesioginį eksportą, priklausomai nuo duomenų prieinamumo ir valstybių narių informacinių technologijų infrastruktūros;

(7) remiantis Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 70/2008/EB ([1]) nuo 2011 m. pradėjus įgyvendinti elektroninės muitinės sistemas, dokumentus, įforminamus prekių importo ir eksporto atvejais, saugo nebe muitinių įstaigos, o ekonominės veiklos vykdytojai, todėl Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) vėlavo atlikti tyrimus muitinės veiklos srityje, nes OLAF reikalinga tų įstaigų pagalba tokiems dokumentams gauti. Be to, dėl trejų metų senaties termino, kuris taikomas skoloms muitinei išieškoti, atsiranda papildomų kliūčių tyrimams sėkmingai atlikti. Siekiant pagreitinti muitinės veiklos srityje atliekamus tyrimus, be kitų Komisijos turimų galimybių gauti informaciją apie deklaracijas, turėtų būti nustatyta, kokia tvarka Komisija gali prašyti iš valstybių narių dokumentų, kuriais papildomos importo ir eksporto deklaracijos;

(8) siekiant užtikrinti į remiantis šiuo reglamentu ir Reglamentu (EB) Nr. 515/97 įsteigtus registrus įtrauktų duomenų konfidencialumą ir didesnį saugumą, reikėtų numatyti nuostatą, pagal kurią galimybė susipažinti su tais duomenimis būtų suteikiama tik konkretiems naudotojams ir tik apibrėžtais tikslais;

(9) Reglamentu (EB) Nr. 515/97 numatomas duomenų tvarkymas. Toks tvarkymas taip pat gali apimti asmens duomenų tvarkymą ir turėtų būti vykdomas pagal Sąjungos teisę. Visų pirma, asmens duomenys turėtų būti tvarkomi taip, kad tai būtų suderinama su to reglamento tikslu, ir pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB ([2]) bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ([3]) ir, visų pirma, laikantis Sąjungos reikalavimų, susijusių su duomenų kokybe, proporcingumu, tikslų ribojimu ir teisėmis gauti informaciją ir susipažinti su asmens duomenimis, juos taisyti, ištrinti arba sustabdyti jų tvarkymo veiksmus, su organizacinėmis ir techninėmis priemonėmis bei tarptautiniu asmens duomenų perdavimu. Reikėtų numatyti konkrečią nuostatą, kuria galimybė susipažinti su įtrauktais duomenimis būtų suteikiama tik konkretiems naudotojams, siekiant užtikrinti ir įtrauktų duomenų konfidencialumą;

(10) Komisija ir valstybės narės turėtų saugoti konfidencialią verslo informaciją ir užtikrinti, kad informacija, kuria keičiamasi per pateiktų pranešimų apie konteinerių padėtį registrą bei importo, eksporto ir tranzito registrą, būtų tvarkoma konfidencialiai;

(11) siekiant užtikrinti, kad būtų teikiama naujausia informacija, ir užtikrinti teisę į skaidrumą bei duomenų subjektų teisę į informaciją, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 45/2001 ir Direktyvoje 95/46/EB, Komisija turėtų galėti internete skelbti atnaujintus valstybių narių paskirtų kompetentingų institucijų ir Komisijos padalinių, įgaliotų turėti prieigą prie MIS, sąrašus;

(12) Reglamento (EB) Nr. 515/97 ir visų pagal jį priimtų deleguotųjų bei įgyvendinimo aktų tikslais tvarkant asmens duomenis turėtų būti gerbiama pagrindinė teisė į privatų ir šeimos gyvenimą, pripažinta Žmogaus teisių ir

([1]) 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 70/2008/EB dėl nepopierinės muitinės ir verslo aplinkos (OL L 23, 2008 1 26, p. 21).

([2]) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

([3]) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsniu, taip pat teisės į privatų ir šeimos gyvenimą bei asmens duomenų apsaugą, pripažintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos atitinkamai 7 ir 8 straipsniais. Tokiais deleguotaisiais ir įgyvendinimo aktais taip pat turėtų būti užtikrinama, kad bet koks asmens duomenų tvarkymas būtų vykdomas pagal Direktyvą 95/46/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 45/2001;

(13) kad duomenų apsaugos priežiūra būtų nuoseklesnė, siekdamas koordinuoti MIS auditus Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas turėtų glaudžiai bendradarbiauti su Tarybos sprendimu 2009/917/TVR ([1]) įsteigta Jungtine priežiūros institucija;

(14) dažnai dėl nuostatų, kuriomis reglamentuojamas duomenų saugojimas MIS, nepateisinamai prarandama informacija. Tai vyksta, nes valstybės narės dėl patiriamos administracinės naštos ir reikiamų išteklių trūkumo nesistemingai atlieka kasmetines peržiūras. Todėl būtina supaprastinti duomenų saugojimo MIS tvarką, panaikinant pareigą kasmet peržiūrėti duomenis ir nustatant maksimalų penkerių metų trukmės duomenų saugojimo laikotarpį, kuris būtų pratęstas, tai pagrindus, dar dvejų metų laikotarpiui, kas atitiktų pagal Reglamentą (EB) Nr. 515/97 sukurtiems registrams nustatytus duomenų saugojimo laikotarpius. Tas laikotarpis reikalingas atsižvelgiant į ilgai trunkančias pažeidimų nagrinėjimo procedūras ir dėl to, kad tie duomenys būtini vykdant bendras muitinių operacijas ir atliekant tyrimus;

(15) siekiant toliau gerinti sukčiavimo atvejų analizės galimybes ir sudaryti palankesnes sąlygas tyrimams atlikti, su atliekamų tyrimų bylomis susiję muitinės bylų identifikavimo duomenų bazėje saugomi duomenys turėtų tapti anoniminiais praėjus vieniems metams nuo tada, kai buvo atlikti paskutiniai tyrimo veiksmai, ir turėtų būti saugomi tokia forma, kad duomenų subjekto nebebūtų įmanoma nustatyti;

(16) kadangi šio reglamento tikslo gerinti su muitinės veikla susijusių sukčiavimo atvejų Sąjungoje išaiškinimą, tyrimą ir prevenciją valstybės narės negali pačios deramai pasiekti, o dėl jo masto arba poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali imtis veiksmų. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(17) vežėjams, kuriuos šio reglamento įsigaliojimo dieną saisto privatūs sutartiniai įsipareigojimai, susiję su duomenų apie konteinerių gabenimą teikimu, turėtų būti suteikta teisė pasinaudoti galimybe atidėti savo pareigos teikti pranešimus apie konteinerių padėtį taikymą siekiant peržiūrėti savo sutartis ir užtikrinti, kad būsimos sutartys būtų suderinamos su pareiga teikti duomenis valstybėms narėms;

(18) Reglamentu (EB) Nr. 515/97 Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinti kai kurias to reglamento nuostatas. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Komisijai tuo reglamentu suteiktus įgaliojimus reikia suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 ir 291 straipsniais;

(19) siekiant papildyti tam tikras neesmines Reglamento (EB) Nr. 515/97 nuostatas, visų pirma patikslinti, kokia informacija turėtų būti įtraukiama į MIS, Komisijai pagal SESV 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus nustatančius su žemės ūkio teisės aktų taikymu susijusias operacijas, apie kurias informacija turi būti įvesta į MIS. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, be kita ko, ir su ekspertais, ir, atitinkamais atvejais, su verslo atstovais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

(20) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 515/97 įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti pranešimų apie konteinerių padėtį teikimo dažnumą, tų pranešimų duomenų formatą, perdavimo būdą bei konkrečius duomenų elementus, kurie turi būti įtraukti į MIS pagal kiekvieną

([1]) 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimas 2009/917/TVR dėl informacinių technologijų naudojimo muitinės tikslais (OL L 323, 2009 12 10, p. 20).

kategoriją, kuriais turėtų būti įtraukiami duomenys. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([1]). Įgyvendinimo aktams priimti turėtų būti taikoma nagrinėjimo procedūra;

(21) buvo konsultuotasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir 2014 m. kovo 11 d. jis pateikė nuomonę;

(22) todėl Reglamentas (EB) Nr. 515/97 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 515/97 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

   a) pirma įtrauka pakeičiama taip:

   „— „muitinės teisės aktai“ – muitų teisės aktai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 (*) 5 straipsnio 2 punkte,

   (*) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).“;

   b) papildoma šiomis įtraukomis:

   „— „Sąjungos muitų teritorija“ – Sąjungos muitų teritorija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 4 straipsnyje,

   — „vežėjai“ – asmenys, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 5 straipsnio 40 punkte.“;

2. 12 straipsnis pakeičiamas taip:

   „12 straipsnis

   Nedarant poveikio 51 straipsniui, informacija, įskaitant dokumentus, patvirtintas dokumentų kopijas, paliudijimus, visas administracinių institucijų patvirtintas priemones arba priimtus sprendimus, pranešimus bei visi su tyrimu susiję duomenys, kurią gauna ir institucijai pareiškėjai pateikia institucijos, į kurią kreipiamasi, darbuotojai, teikdami pagalbą pagal 4–11 straipsnius, gali būti laikomi priimtinais įrodymais taip pat, tarsi jie būtų gauti valstybėje narėje, kurioje vyksta procesas:

   a) institucijos pareiškėjos valstybės narės administraciniuose procesuose, įskaitant vėlesnes apskundimo procedūras;

   b) institucijos pareiškėjos valstybės narės teismo procesuose, nebent institucija, į kurią kreipiamasi, perduodama informaciją aiškiai būtų nurodžiusi kitaip.“;

3. 16 straipsnis pakeičiamas taip:

   „16 straipsnis

   Nedarant poveikio 51 straipsniui, informacija, įskaitant dokumentus, patvirtintas dokumentų kopijas, paliudijimus, visas administracinių institucijų patvirtintas priemones arba priimtus sprendimus, pranešimus bei visus su tyrimu

([1]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

susijusius duomenis, kuriuos gauna ir gaunančiai institucijai pateikia perduodančios institucijos darbuotojai, teikdami pagalbą pagal 13–15 straipsnius, gali būti laikoma priimtinais įrodymais taip pat, tarsi jie būtų gauti valstybėje narėje, kurioje vyksta procesas:

a) gaunančios institucijos valstybės narės administraciniuose procesuose, įskaitant vėlesnes apskundimo procedūras;

b) gaunančios institucijos valstybės narės teismo procesuose, nebent perduodanti institucija perduodama informaciją aiškiai būtų nurodžiusi kitaip.“;

4. 18a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nedarant poveikio valstybių narių kompetencijai ir siekiant padėti 29 straipsnyje nurodytoms institucijoms nustatyti prekių gabenimo atvejus, susijusius su operacijomis, kuriomis gali būti pažeidžiami muitinės ir žemės ūkio teisės aktai, taip pat nustatyti tam tikslui naudojamas transporto priemones, įskaitant konteinerius, Komisija sukuria ir administruoja duomenų, kuriuos teikia vežėjai, registrą (toliau – transporto registras). Transporto registras tiesiogiai prieinamas toms institucijoms. Jos gali naudotis transporto registru, be kita ko, analizuodamos duomenis ir keisdamosi informacija, tik šio reglamento tikslais.

2. Administruojant transporto registrą Komisijai suteikiami įgaliojimai:

a) bet kokiu būdu ar forma susipažinti su duomenimis arba juos gauti bei saugoti ir naudoti duomenis laikantis intelektinės nuosavybės teisių srityje taikomų teisės aktų. Komisija įdiegia tinkamas apsaugos priemones, įskaitant technines bei organizacines priemones ir skaidrumo reikalavimus, susijusius su duomenų subjektais. Duomenų subjektai turi teisę susipažinti su duomenimis ir juos taisyti;

b) lyginti ir tikrinti iš transporto registro prieinamus ar gautus duomenis, sudaryti jų indeksą bei papildyti juos duomenimis iš kitų šaltinių ir analizuoti, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 (*);

c) suteikti šio reglamento 29 straipsnyje nurodytoms institucijoms prieigą prie transporto registro duomenų, naudojantis elektroninėmis duomenų tvarkymo priemonėmis.

(*) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytam konteinerių gabenimui Komisija sukuria ir administruoja pateiktų pranešimų apie konteinerių padėtį registrą (toliau – pranešimų apie konteinerių padėtį registras). Tiesioginę prieigą prie pranešimų apie konteinerių padėtį registro turi 29 straipsnyje nurodytos institucijos. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti vežėjai, kurie kaupia duomenis apie konteinerių gabenimą ir padėtį arba kurių vardu tokie duomenys kaupiami, valstybių narių muitinėms teikia pranešimus apie konteinerių padėtį bet kuriuo iš šių atvejų:

a) kai konteineriai turi būti jūrų laivu įvežami iš trečiosios šalies į Sąjungos muitų teritoriją, išskyrus:

— konteinerius, kurie turi būti palikti tame pačiame jūrų laive jo kelionės metu ir tuo jūrų laivu išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos, ir

— konteinerius, kurie turi būti iškrauti ir vėl pakrauti į tą patį jūrų laivą jo kelionės metu, kad būtų galima iškrauti arba pakrauti kitas prekes, ir tuo jūrų laivu išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos;

b) kai į konteinerius pakrautos prekių siuntos jūrų laivu išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos į trečiąją šalį ir joms taikoma:

— Tarybos direktyvos 92/84/EEB (*) 2 straipsnis;

— Tarybos direktyvos 2011/64/ES (**) 2 straipsnis, arba

— Tarybos direktyvos 2003/96/EB (***) 2 straipsnio 1 dalis.

Vežėjai perduoda duomenis tiesiogiai į pranešimų apie konteinerių padėtį registrą.

(*) 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/84/EEB dėl alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams taikomų akcizo tarifų suderinimo (OL L 316, 1992 10 31, p. 29).
(**) 2011 m. birželio 21 d. Tarybos direktyva 2011/64/ES dėl akcizų, taikomų apdorotam tabakui, struktūros ir tarifų (OL L 176, 2011 7 5, p. 24).
(***) 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, 2003 10 31, p. 51).“;

c) papildoma šiomis dalimis:

„5. Pranešimai apie konteinerių padėtį teikiami:

a) nuo to momento, kai pranešama, jog konteineris yra tuščias prieš jį įvežant į Sąjungos muitų teritoriją arba iš jos išvežant, iki tada, kai vėl pranešama, kad konteineris yra tuščias,

b) per laikotarpį, kuris prasideda ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki konteinerio fizinio įvežimo į Sąjungos muitų teritoriją ir baigiasi praėjus vienam mėnesiui nuo jo įvežimo į Sąjungos muitų teritoriją, tais atvejais, kai vežėjų elektroniniuose registruose nėra konkrečių pranešimų apie konteinerių padėtį, reikalingų svarbiems su tuščiu konteineriu susijusiems įvykiams nustatyti, arba

c) ne trumpiau kaip tris mėnesius nuo išvežimo iš Sąjungos muitų teritorijos, tais atvejais, kai vežėjų elektroniniuose registruose nėra konkrečių pranešimų apie konteinerių padėtį, reikalingų svarbiems su tuščiu konteineriu susijusiems įvykiams nustatyti.

6. Vežėjai teikia pranešimus apie konteinerių padėtį, pranešdami apie šiuos ar lygiaverčius įvykius, tiek, kiek pranešimą teikiančiam vežėjui apie šiuos įvykius yra žinoma ir apie kuriuos duomenys buvo sukurti, surinkti arba laikomi jų elektroniniuose registruose:

— užsakymo patvirtinimą,

— atvykimą į pakrovimo ar iškrovimo vietą,

— išvykimą iš pakrovimo ar iškrovimo vietos,

— pakrovimą į transporto priemonę ar iškrovimą iš jos,

— nurodymą pripildyti ar ištuštinti konteinerį,

— patvirtinimą apie konteinerio pripildymą ar ištuštinimą,

— gabenimą terminale,

— tikrinimą prie įvažiavimo į terminalą,

— siuntimą atlikti didelių remonto darbų.

Kiekviena valstybė narė nustato sankcijas už pareigos teikti duomenis nesilaikymą arba neišsamių ar klaidingų duomenų pateikimą. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

7. Komisijoje asmens duomenis, kuriems taikomi 2 dalies b ir c punktai, turi teisę tvarkyti tik paskirti analitikai.

Asmens duomenys, kurie nėra būtini prekių gabenimo atvejams nustatyti, kaip nurodyta 1 dalyje, nedelsiant panaikinami arba iš jų pašalinami bet kokie asmenį identifikuojantys požymiai. Bet kuriuo atveju jie gali būti saugomi ne ilgiau kaip trejus metus.

Komisija įgyvendina atitinkamas technines ir organizacines priemones, kad asmens duomenys būtų apsaugoti nuo atsitiktinio ar neteisėto sunaikinimo, atsitiktinio praradimo arba neteisėto atskleidimo, pakeitimo ir prieigos prie jų arba bet kokio kito neteisėto tvarkymo.

8. Iš vežėjų gauti duomenys saugomi tik tiek laiko, kiek būtina pasiekti tikslui, dėl kurio jie buvo įtraukti ir jie negali būti saugomi ilgiau nei penkerius metus.

9. Komisija ir valstybės narės saugo iš vežėjų gautą konfidencialią verslo informaciją.

Komisija ir valstybės narės savo paskirtiems ekspertams pagal nacionalinę ir Sąjungos teisę taiko griežčiausias technines, organizacines ir personalo patikimumo taisykles, užtikrinančias profesinių paslapčių apsaugą, arba numato kitas lygiavertes konfidencialumo užtikrinimo pareigas.

Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad būtų vykdomi kitų valstybių narių prašymai konfidencialiai tvarkyti informaciją, kuria keičiamasi per pranešimų apie konteinerių padėtį registrą.“;

5. Įterpiamas šis straipsnis:

„18c straipsnis

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina nuostatas dėl pranešimų teikimo dažnumo, pranešimų apie konteinerių padėtį duomenų formato bei pranešimų apie konteinerių padėtį perdavimo būdo.

Tie įgyvendinimo aktai priimami nė vėliau kaip 2016 m. vasario 29 d. laikantis 43a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

6. Įterpiami šie straipsniai:

„18d straipsnis

1. Komisija sukuria ir administruoja registrą (toliau – Importo, eksporto ir tranzito registras), į kurį įtraukiami duomenys apie:

a) prekių importą,

b) prekių tranzitą ir

c) prekių eksportą, tiek, kiek šiame punkte nurodytoms prekėms taikoma:

i) Direktyvos 92/84/EEB 2 straipsnis;

ii) Direktyvos 2011/64/ES 2 straipsnis, arba

iii) Direktyvos 2003/96/EB 2 straipsnio 1 dalis.

Importo, eksporto ir tranzito registras tvarkomas, kaip išsamiai apibūdinta Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 (*) 37 ir 38 prieduose.

Komisija sistemingai kopijuoja duomenis iš šaltinių, kuriuos ji tvarko remdamasi Reglamentu (ES) Nr. 952/2013, į Importo, eksporto ir tranzito registrą. Valstybės narės gali teikti Komisijai duomenis apie prekių tranzitą valstybėje narėje ir tiesioginį eksportą, priklausomai nuo duomenų prieinamumo ir valstybių narių informacinių technologijų infrastruktūros.

Komisijos paskirti padaliniai ir šio reglamento 29 straipsnyje nurodytos nacionalinės institucijos gali naudotis Importo, eksporto ir tranzito registru analizuodami duomenis ir lygindami Importo, eksporto ir tranzito registro duomenis su pranešimais apie konteinerių padėtį, perduotais į pranešimų apie konteinerių padėtį registrą, ir šio reglamento tikslais gali keistis informacija apie gautus rezultatus.

2. Prieiga prie Importo, eksporto ir tranzito registro suteikiama šio reglamento 29 straipsnyje nurodytoms nacionalinėms institucijoms. Komisijoje Importo, eksporto ir tranzito registre esančius duomenis turi teisę tvarkyti tik paskirti analitikai.

Valstybės narės turi tiesioginę prieigą prie:

a) visų atitinkamoje valstybėje narėje parengtų ir pateiktų deklaracijų duomenų;

b) duomenų, susijusių su ekonominės veiklos vykdytojais, turinčiais tos valstybės narės institucijų suteiktą EORI kodą nustatytą Reglamente (EEB) Nr. 2454/93;

c) tranzito duomenų;

d) visų kitų duomenų, išskyrus šio reglamento 41b straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens duomenis.

Kompetentingos institucijos, įtraukusios duomenis į Muitinės informacinę sistemą, nurodytą šio reglamento 23 straipsnio 1 dalyje, arba duomenis iš tyrimo bylos į šio reglamento 41a straipsnio 1 dalyje nurodytą Muitinės bylų identifikavimo duomenų bazę pagal šio reglamento 41b straipsnį, turi prieigą prie visų Importo, eksporto ir tranzito registro duomenų, susijusių su tuo įrašu arba ta tyrimo byla.

3. Komisijai tvarkant į Importo, eksporto ir tranzito registrą įtrauktus asmens duomenis taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001.

Komisija laikoma duomenų valdytoja, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 45/2001 2 straipsnio d punkte.

Remiantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 27 straipsniu Importo, eksporto ir tranzito registrą iš anksto patikrina Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas.

Į Importo, eksporto ir tranzito registrą įtraukti duomenys negali būti saugomi ilgiau nei penkerius metus, pagrįstais atvejais pratęsiant šį laikotarpį dvejais metais.

4. Į Importo, eksporto ir tranzito registrą neįtraukiami ypatingų kategorijų duomenys, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 45/2001 10 straipsnio 5 dalyje.

Komisija įgyvendina atitinkamas technines ir organizacines priemones, kad asmens duomenys būtų apsaugoti nuo atsitiktinio ar neteisėto sunaikinimo, atsitiktinio praradimo arba neteisėto atskleidimo, pakeitimo ir prieigos prie jų arba bet kokio kito neteisėto tvarkymo.

5. Komisija ir valstybės narės saugo konfidencialią verslo informaciją. Komisija ir valstybės narės savo paskirtiems ekspertams pagal nacionalinę ir Sąjungos teisę taiko griežčiausias technines, organizacines ir personalo patikimumo taisykles, užtikrinančias profesinių paslapčių apsaugą, arba numato kitas lygiavertes konfidencialumo užtikrinimo pareigas.

Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad būtų vykdomi kitų valstybių narių prašymai konfidencialiai tvarkyti informaciją, kuria keičiamasi per Importo, eksporto ir tranzito registrą.

18e straipsnis

Komisija gali prašyti valstybės narės pateikti dokumentus, papildančius importo ir eksporto deklaracijas, kuriuos ekonominės veiklos vykdytojai parengė ar surinko tyrimų, susijusių su muitinės teisės aktų įgyvendinimu, tikslais.

Pirmoje pastraipoje nurodytas prašymas adresuojamas kompetentingoms institucijoms. Kai valstybė narė paskiria daugiau nei vieną kompetentingą instituciją, valstybė narė nurodo, kuris administracinis padalinys yra atsakingas už tai, kad į Komisijos prašymą būtų atsakyta.

Per keturias savaites nuo Komisijos prašymo gavimo dienos valstybė narė:

— pateikia prašomus dokumentus; pagrįstais atvejais pasinaudodama papildomu šešių savaičių laikotarpiu,

— praneša Komisijai, kad prašymo nebuvo įmanoma patenkinti dėl to, kad ekonominės veiklos vykdytojas nepateikė prašomos informacijos, arba

— nepatenkina prašymo vykdydama pagal 3 straipsnį tos valstybės narės administracinės ar teisminės institucijos priimtą sprendimą.

(*) 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 10 11, p. 1).“;

7. 21 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Rezultatai ir informacija, gauti vykdant Bendrijos misijas, nurodytas 20 straipsnyje, visų pirma dokumentai, kuriuos perduoda atitinkamų trečiųjų šalių kompetentingos institucijos, taip pat administracinio tyrimo metu gauta informacija, įskaitant Komisijos tarnybų gautą informaciją, tvarkomi vadovaujantis 45 straipsniu.“;

8. 23 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisijai pagal 43 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais apibrėžiamos tos su žemės ūkio reglamentų taikymu susijusios operacijos, apie kurias informacija turi būti įtraukiama į MIS.

Tie deleguotieji aktai priimami ne vėliau kaip 2016 m. vasario 29 d.“;

9. 25 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina nuostatas dėl duomenų, susijusių su kiekviena 24 straipsnyje nurodyta kategorija, kuriuos reikia įtraukti į MIS, kiek tai reikalinga, kad būtų pasiektas MIS tikslas. Asmens duomenys negali būti priskirti 24 straipsnio e punkte nurodytai kategorijai. Tie įgyvendinimo aktai priimami nė vėliau kaip 2016 m. vasario 29 d. laikantis 43a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

10. 29 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Prieiga prie duomenų, įtrauktų į MIS, suteikiama tik kiekvienos valstybės narės paskirtoms nacionalinėms institucijoms ir Komisijos paskirtiems padaliniams. Tos nacionalinės institucijos yra muitinės įstaigos, bet taip pat gali būti ir kitos institucijos, kurių kompetencijai pagal atitinkamos valstybės narės įstatymus, kitus teisės aktus ir procedūras priskiriama imtis veiksmų, kad būtų pasiektas 23 straipsnio 2 dalyje nustatytas tikslas.

Duomenis teikianti MIS partnerė turi teisę nustatyti, kuriai iš šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų nacionalinių institucijų gali būti suteikta prieiga prie jos į MIS įtrauktų duomenų.

2. Kiekviena valstybė narė atsiunčia Komisijai savo paskirtų kompetentingų nacionalinių institucijų, turinčių prieigą prie MIS, sąrašą, prie kiekvienos institucijos nurodydama, su kokiais duomenimis ji gali susipažinti ir kokiais tikslais.

Komisija su atitinkamomis valstybėmis narėmis patikrina, ar paskirtų nacionalinių institucijų sąraše nėra neproporcingų paskyrimų. Atlikus tą tikrinimą, atitinkamos valstybės narės patvirtina arba pakeičia paskirtų nacionalinių institucijų sąrašą. Komisija atitinkamai informuoja kitas valstybes nares. Ji taip pat informuoja visas valstybes nares apie atitinkamas detales, susijusias su Komisijos padaliniais, įgaliotais naudotis MIS.

Taip paskirtų nacionalinių institucijų ir Komisijos padalinių sąrašą Komisija informacijos tikslais skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, o vėlesnius sąrašo pakeitimus Komisija viešai skelbia internete.“;

11. 30 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Taip paskirtų nacionalinių institucijų arba padalinių sąrašą Komisija informacijos tikslais skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, o vėlesnius jo pakeitimus Komisija viešai skelbia internete.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Iš MIS gauti duomenys, turint išankstinį valstybės narės, įtraukusios šiuos duomenis į MIS, leidimą ir laikantis bet kokių jos nustatytų sąlygų, gali būti perduoti naudoti kitoms nacionalinėms institucijoms, nenurodytoms 2 dalyje, trečiosioms šalims ir tarptautinėms ar regioninėms organizacijoms ir (arba) Sąjungos agentūroms, kurios prisideda prie Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir tinkamo muitinės teisės aktų taikymo. Kiekviena valstybė narė imasi specialių priemonių tokių duomenų apsaugai užtikrinti tuo metu, kai jie perduodami ar pateikiami padaliniams, esantiems už jos teritorijos ribų.

Šios dalies pirma pastraipa *mutatis mutandis* taikoma Komisijai tais atvejais, kai ji yra įtraukusi duomenis į MIS.“;

12. V antraštinės dalies 4 skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„4 skyrius

Duomenų saugojimas“;

13. 33 straipsnis pakeičiamas taip:

„33 straipsnis

Į MIS įtraukti duomenys saugomi tik tiek laiko, kiek būtina pasiekti tikslui, dėl kurio jie buvo įtraukti ir jie negali būti saugomi ilgiau nei penkerius metus, pagrįstais atvejais pratęsiant šį laikotarpį dvejais metais.“;

14. 37 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas kartu su Tarybos sprendimu 2009/917/TVR (*) įsteigta Jungtine priežiūros institucija, veikdami pagal savo atitinkamas kompetencijos sritis, derina savo veiksmus, kad užtikrintų koordinuotą MIS priežiūrą ir auditus.

(*) 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimas 2009/917/TVR dėl informacinių technologijų naudojimo muitinės tikslais (OL L 323, 2009 12 10, p. 20).“;

15. 38 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) išbraukiamas 1 dalies b punktas;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Visų pirma valstybės narės ir Komisija imasi priemonių, kad:

a) užkirstų kelią neįgaliotiems asmenims turėti prieigą prie duomenų tvarkymui naudojamos įrangos;

b) užkirstų kelią neįgaliotiems asmenims perskaityti, nukopijuoti, pakeisti ar panaikinti duomenis ir duomenų laikmenas;

c) užkirstų kelią neteisėtai duomenis įtraukti ir neteisėtai su jais susipažinti, juos keisti arba panaikinti;

d) užkirstų kelią neįgaliotiems asmenims susipažinti su MIS duomenimis pasitelkiant duomenų perdavimo įrangą;

e) užtikrintų, kad, naudodamiesi MIS, įgalioti asmenys turėtų teisę susipažinti tik su jų kompetencijai priklausančiais duomenimis;

f) užtikrintų galimybę patikrinti ir nustatyti, kurioms institucijoms galima perduoti duomenis naudojantis duomenų perdavimo įranga;

g) užtikrintų galimybę patikrinti ir nustatyti *ex post facto*, kurie duomenys buvo įtraukti į MIS, kada ir kas juos įtraukė, bei kontroliuoti užklausas;

h) užkirstų kelią neteisėtai perskaityti, nukopijuoti, pakeisti ar panaikinti duomenis jų perdavimo ir duomenų laikmenų gabenimo metu.“;

c) 3 dalis išbraukiama;

16. 41d straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Laikotarpis, per kurį duomenys gali būti saugomi, priklauso nuo juos pateikusios valstybės narės įstatymų, kitų teisės aktų ir procedūrų. Ilgiausi ir nesumuojami laikotarpiai, kurie skaičiuojami nuo duomenų įtraukimo į tyrimo bylą dienos ir negali būti viršyti, yra tokie:

a) su vykdomų tyrimų bylomis susiję duomenys negali būti saugomi ilgiau nei trejus metus, jei nenustatyta, kad buvo įvykdyta operacija, kuria pažeidžiami muitinės ir žemės ūkio teisės aktai; duomenys turi tapti anoniminiais anksčiau nei pasibaigia šis laikotarpis, jei nuo paskutinių tyrimo veiksmų praėjo vieni metai;

b) duomenys, susiję su administraciniais ar baudžiamaisiais tyrimais, kuriuos atliekant nustatyta, kad buvo įvykdyta operacija, kuria pažeidžiami muitinės ir žemės ūkio teisės aktai, tačiau nebuvo priimtas administracinis sprendimas, apkaltinamasis nuosprendis arba nutarimas sumokėti už nusikalstamą veiką skiriamą baudą ar skirti administracinę sankciją, negali būti saugomi ilgiau nei šešerius metus;

c) duomenys, susiję su administraciniais ar baudžiamaisiais tyrimais, kuriais remiantis buvo priimtas administracinis sprendimas, apkaltinamasis nuosprendis arba nutarimas sumokėti už nusikalstamą veiką skiriamą baudą ar skirti administracinę sankciją, negali būti saugomi ilgiau nei 10 metų.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisija duomenis paverčia anoniminiais arba juos ištrina iš karto po to, kai baigiasi ilgiausias 1 dalyje nustatytas duomenų saugojimo laikotarpis.“;

17. 43 straipsnis pakeičiamas taip:

„43 straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 23 straipsnio 4 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2015 m. spalio 8 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 23 straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 23 straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

18. Įterpiami šie straipsniai:

„43a straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

43b straipsnis

Ne vėliau kaip 2017 m. spalio 9 d. Komisija įvertina:

— būtinybę išplėsti 18a ir 18d straipsniuose nurodytuose registruose esamus eksporto duomenis įtraukiant duomenis apie kitas nei nustatyta 18a straipsnio 4 dalies b punkto pirmoje pastraipoje ir 18d straipsnio 1 dalies c punkte, prekes, ir

— galimybę išplėsti transporto registre esamus duomenis įtraukiant duomenis apie prekių importą, eksportą ir tranzitą sausumos ir oro transportu.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

19. 53 straipsnis papildomas šia dalimi:

„Vežėjų, kuriuos 2015 m. spalio 8 d. saisto privačios sutartys, dėl kurių jie negali vykdyti 18a straipsnio 4 dalyje nurodytos pareigos teikti pranešimus, atžvilgiu ta pareiga taikoma nuo 2016 m. spalio 9 d.“

2 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo 2016 m. rugsėjo 1 d.

3. Nepaisant šio straipsnio 2 dalies, 1 straipsnio 5, 8, 9, 17 ir 18 punktai taikomi nuo 2015 m. spalio 8 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. rugsėjo 9 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
M. SCHULZ	N. SCHMIT